

Oponentský posudek diplomové práce

Diplomantka: Veronika Fauová
Studijní obor: španělština
Téma práce: Indiánský svět v románech Alcides Arguedase a Cira Alegrii
Rozsah: 84 str.
Vedoucí: Prof. PhDr. Anna Housková, CSc.
Oponent: Doc. PhDr. Hedvika Vydrová
Datum obhajoby: 27. 5. 2009

Diplomní práce Veroniky Fauové svědčí o autorčině upřímném zaujetí problematikou Indiána, indianismu a indigenismu a jejich literárních podob. Je navíc nesena jistým ne právě běžným étosem souznění s marginovaným společenstvím a obrany jeho etnické, historické a kulturní identity.

Vymezení poměrně široké tematiky na andský region a volba konkrétních děl se mi zdají šťastné. Úvodní kapitoly postihují ve zkratce vývoj indianismu a jeho proměnu v indigenismus v první třetině 20. století. Rozbory románů *Raza de bronce* (1919) Bolívijsce Alcides Arguedase a *El mundo es ancho y ajeno* (1941) Peruánce Cira Alegrii (čtvrtá kapitola) představují těžiště práce. Jsou soustředěny na shody a rozdíly v zobrazení vztahu indiánské komunity a „vnějšího“ světa, na odlišné pojetí Indiána u obou autorů a celkové vidění světa. Zaujaly mě zejména analýzy prostoru ve vztahu ke kompozici (příběhy odehrávající se uvnitř komunity a za jejími hranicemi, cesty „ven“ a (ne)návraty „domů“ a jejich rozdílná vyznění). Také kapitola věnovaná obrazu přírody a její role v životě Indiánů je zdařilá (např. vztah k půdě – od posvátného uctívání ke zdroji obživy; příroda a cyklický čas; magické prvky; smyslovost popisů u Arguedase). Zajímavé a přínosné je vyhodnocení odlišného přístupu obou autorů k Indiánovi a k perspektivám indiánské komunity: jako sociálně-historického u Arguedase (zde jsou cenné pasáže opírající se o další Arguedasovo dílo – esej *Pueblo enfermo*) a spíše kulturního u Alegrii (duchovní mestictví).

Nabízejí se dvě otázky pro diskusi při obhajobě práce. První se týká idylického typu románu, do něhož Veronika Fauová hned na počátku svých úvah oba romány řadí. Nebylo by možné také uvažovat (zejména u prvního z obou románů) o anti-idyle? Nemíří k ní Arguedasova ironie, s níž kreslí jednotlivé typy Indiánů a život jejich společenství a k níž autorka na více místech poukazuje (str. 59 a další)? A druhá otázka: uvažovala autorka hlouběji o důvodech výše zmíněných rozdílných konceptů u obou autorů? Případně o rozdílech v jejich narativním uchopení? (Např. zda zde může hrát roli vedle rozdílné životní zkušenosti také časový rozdíl mezi oběma díly a tudíž odlišný nejen historický, ale také kulturní a literární kontext?) A možná ještě třetí: jak by vyložila své tvrzení ze str. 57, že romány „neplní pouze estetickou funkci, mají mnohem širší rozměr“?

Připomínky:

Většina věcných připomínek se týká prvních „kontextových“ kapitol. Na str. 6 nahoře: díla, která mají doložit idealizaci indiánského světa (*La Araucana*, *Comentarios reales*, *Cumandá*), jsou příliš různorodá, než aby mohla o něčem svědčit. Dále: autorka správně poukazuje na význam sociálního aspektu v posunu k indigenismu, ale zdá se mi, že její vlastní názor je cennější než některé odkazy na sekundární literaturu (Concha Meléndez, str. 7: „bello realismo, sin reflexiones filosóficas“). Také někteří další autoři neskýtají, myslím, vždy nejlepší oporu (L. A. Sánchez, pokud jde o typologii románu na str. 7; zde i v pasážích o idylickém typu románu by byl na místě odkaz na A. Houskovou). Naproti tomu „průřez“ díly, která posunují indianismus k indigenismu (str. 12-17), je výstižný. Ještě k podkapitolce 4.1.1 : A. Arguedas se nenarodil na přelomu století (str. 18), a ke 4.1.2: nikde není uvedeno datum

vydání Alegríova románu; pouze na str. 22 se odkazuje na poznámku o válce probíhající v letech 1941-1942.

Technické a jazykové připomínky:

Nezvyklé jsou informace o autorech sekundární literatury, ale jistě nemohou škodit. České překlady citátů ze španělsky psané sekundární literatury se zpravidla uvádějí do textu a jejich původní znění do poznámky. Občas zakolísá jazyková úroveň překladů odborné literatury: někdy jde o určitou neobratnost, jindy o neporozumění: str. 7, pozn. 7: s problémem či s kolektivním hlediskem (con relación a una cuestión o punto de vista colectivo); str. 11, pozn. 11: z poetické radosti (de alegoría poética). Také ve výkladovém textu se najdou drobné prohřešky proti češtině: partizánskou (10), inkorporovat, kontrastující proti (31), více výrazná (56).

Práce Veroniky Fauové odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce a doporučuji ji k obhajobě.

Praha 20. 5. 2009

Doc. PhDr. Hedvika Vydrová